

ACTIVITATEA LA IRME – ICENERG – ICEMENERG - ICCE

ACTIVITATEA LA IRME

La 11 iunie 1948 a avut loc naționalizarea întreprinderilor industriale din România, din acel moment începând și construirea de centrale termoelectrice sau hidrocentrale cu puteri din ce în ce mai mari, de linii electrice de transport la 220kV și 400 kV și construirea rețelelor de distribuție, în special pentru alimentarea consumatorilor industriali. În paralel s-a dezvoltat și rețeaua de termoficare pentru scopuri industriale și încălzirea locuințelor, după modelul sovietic.

În anul 1951 începe să se contureze realizarea sistemelor energetice zonale, cu dispeceri locali, inițial sub formă de Energotrusteri, care se vor dezvolta și vor forma două sisteme energetice, Muntenia și respectiv Ardeal. Cele două sisteme au fost interconectate în anul 1954, luând naștere sistemul energetic național (SEN).

Cercetarea cunoaște în această perioadă o puternică dezvoltare, caracterizată prin înființarea marilor institute de cercetare și proiectare. Astfel, în anul 1948 se înființează Institutul de Energetică al Academiei Române, având ca obiect de activitate cercetarea fundamentală în domeniul energiei, aici începând practic primele cercetări fundamentale, sistematice în domeniul energiei [1]. Acesta nu era însă un institut de cercetări departamental, el ocupându-se de probleme din toate domeniile energetice.

În anul 1949 se înființează Institutul de Studii și Proiectări Energetice (ISPE), pentru proiectarea termocentralelor și a liniilor de transport și distribuție, iar în 1963 se înființează Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice (ISPH), pentru proiectarea amenajărilor hidroenergetice și a hidrocentralelor.

Chiar înainte de anul 1960 existau nuclee de studii și cercetări în câteva întreprinderi mari de exploatare existente la începuturile electrificării, dintre care sunt de menționat întreprinderile din București, Sibiu, Câmpina, Timișoara și Iași.

La 1 ianuarie 1960, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1580/20.10.1959, s-a înființat Întreprinderea pentru Raționalizarea și Modernizarea Instalațiilor Energetice (IRME), prin comasarea Secției de Raționalizări Energetice București (SREB - înființată la 1.05.1958 în cadrul Întreprinderii Energoreparații București) și a Grupului de Raționalizări Energetice Sibiu (GRES – înființat la 1.05.1958 în cadrul Întreprinderii de Electricitate Sibiu) [2]. Noua întreprindere, aflată în subordinea Ministerului Minelor și Energiei Electrice, avea un sediu în București și un altul la Sibiu. Domeniul de activitate a fost inițial axat pe producția de aparate și echipamente unicat sau de mică serie pentru

dotarea întreprinderilor de electricitate cu un minim de aparataj specific energetic. Această activitate a fost preponderentă ca preocupări în perioada 1960-1961 [3].

Ulterior s-au dezvoltat activități de raționalizări și modernizări pentru instalații energetice și apoi activități de studii și proiectare în domeniile: termoelectric, hidroenergetic, automatizări, telemecanică și telecomunicații, tehnica tensiunilor înalte și mașini electrice.

La înființare, IRME avea circa 230 de salariați, din care 100 personal tehnic și 130 muncitori, însă în anul 1969 ajunsese deja la peste 1000 de salariați. Primul director al IRME a fost Gheorghe Bălan, care a ocupat această funcție până la 3.12.1971 [2].

Sediul IRME în anii '70 [2]

După mai mulți ani în care ocupase funcții de conducere în Ministerul Energiei Electrice și Industrii Electrotehnice (MEEIE) sau în Ministerul Industrii Grele, vicisitudinile epocii îl aruncă în 1958 pe Călin Mihăileanu, după eleganta-i mărturisire, “într-un con de umbră”, când la epurarea făcută pe criterii politice, este scos din minister fără explicații și trimis la “munca de jos”, fiind transferat la 5 septembrie 1958 ca inginer principal la Energoreparații, Sectorul raționalizări energetice. Departe de a considera această întâmplare neplăcută ca o tragedie nejustificată, Călin Mihăileanu o folosește ca un prilej de completare a experienței sale tehnice în contact nemijlocit cu viața în producție.

La 1 ianuarie 1960, o dată cu înființarea IRME, Călin Mihăileanu se transferă ca inginer principal la nou înființată întreprindere. În același an, la 1 iulie 1960 este promovat în funcția de șef serviciu raționalizări electrice, funcție pe care o ocupă până la 1 mai 1962, apoi ca șef serviciu sisteme electroenergetice (1 mai 1962 - 15 decembrie 1962) și șef serviciu tehnic (15 decembrie 1962 - 31 mai 1963).

Anul 1962 a însemnat pentru IRME anul în care s-au pus bazele organizatorice de dezvoltare pe linia instituțiilor similare din străinătate. Ca urmare a întocmirii de studii tehnico-științifice și a

activității de asistență tehnică dusă în cadrul întreprinderii, a apărut necesitatea construirii unei serii întregi de aparate și utilaje cu caracter energetic, fără de care punerea în practică a studiilor și începuturile unei exploatare mai raționale a obiectivelor energetice ar fi fost imposibilă.

În perioada 1 iunie 1963 - 21 ianuarie 1964 Călin Mihăileanu ocupă funcția de inginer șef/director tehnic al IRME, perioadă în care activitatea IRME este structurată pe grupe de activități, organizare ce s-a dovedit elastică, operativă și eficientă din punct de vedere economic. Odată cu consolidarea întreprinderii s-au înființat laboratoare și stații de încercări structurate pe specialități, ceea ce a favorizat creșterea ponderii lucrărilor cu caracter de studii și, mai târziu, chiar de cercetare [4].

*Aspecte
de la prima sesiune
tehnico-științifică
IRME*

Aspecte de la prima sesiune tehnico-științifică a IRME.
Călin Mihăileanu în a doua imagine-stânga [5].

Între 13-14 mai 1963, pentru a face un bilanț al activității desfășurate în cei trei ani de activitate, IRME a organizat prima sesiune tehnico-științifică, la care s-au prezentat 40 de comunicări care au reflectat cele mai importante realizări ale întreprinderii [5].

Călin Mihăileanu a avut un rol important în organizarea și desfășurarea acestei prime manifestări tehnico-științifice.

În 1963, în timp ce ocupa funcția de inginer șef la IRME, Călin Mihăileanu a fost mandatat de conducerea ministerului să poarte tratative tehnico-comerciale cu Ungaria, Cehoslovacia și URSS pentru realizarea conectării sistemului electroenergetic national (SEN) la Sistemele Electroenergetice Interconectate (SEI) ale țărilor socialiste. Interconexiunea avea să se realizeze pe traseul Luduș – Mukacevo – Lemesany, la 27 octombrie 1963.

A fost de asemenea inițiatorul și cel care a purtat negocierile pentru încheierea unei convenții de colaborare între IRME și EGU-ORGREZ, întreprinderi similare din Republica Socialistă Cehoslovacă, pentru rezolvarea în comun a unor teme de cercetare, schimb de lucrări documentare, informări, buletine și alte publicații, precum și consfătuiri ale specialiștilor din cele două țări

Principalele direcții de activitate din cadrul IRME, în cei 14 ani de existență, au fost:

- Probe de punere în funcțiune;
- Probe complexe în sistem;
- Optimizarea infrastructurii rețelelor;
- Automatizări și protecții prin relee;
- Creșterea eficienței economice în exploatare;
- Analize de comportare în exploatare și analize de avarii;
- Activități hidro;
- Activități în domeniul tehnicii tensiunilor înalte;
- Activități de asistență tehnică în centralele termoelectrice;
- Recepții și probe la punerea în funcțiune a instalațiilor energetice;
- Fabricația de echipamente de măsurare și control, automatizare, telemecanizare, echipamente pentru probe și încercări, de serie mică sau unicat;
- Realizarea de echipamente de telefonie prin curenți purtători.

Tot în această perioadă s-au pus bazele cooperării IRME cu alte întreprinderi similare din țările din Europa de Est în cadrul Consiliului de Ajutor Economic Reciproc (CAER, organizația economică a statelor comuniste din Europa, replică la Planul Marshall promovat de SUA), Secția a IV-a – Cercetarea tehnico-științifică.

După 1964, într-un climat politic mai blând, miniștrii Nicolae Gheorghiu și Octavian Groza au din nou nevoie de serviciile lui Călin Mihăileanu, care la 21 ianuarie 1964 își încetează activitatea în IRME, fiind numit director general al Direcției Tehnice din Ministerul Minelor și Energiei Electrice.

IRME a funcționat ca institut de sine stătător între 1 ianuarie 1960 – 1 februarie 1974, când a fuzionat cu ICENERG, luând naștere ICEMENERG.

ÎNFIINȚAREA ICENERG ȘI ACTIVITATEA ÎN INSTITUT

În anii '60 are loc o puternică dezvoltare a capacităților de producere, transport și distribuție a energiei electrice și termice, ramura energiei electrice fiind singura care nu dispunea de un institut departamental structurat în mod coerent pe activitățile de cercetare-dezvoltare ale ramurii. S-a dovedit de asemenea că, pe cât de prestigioase erau personalitățile care activau în institutele Academiei, pe atât de firave erau conexiunile lor cu realitățile curente și nevoile stringente ale sectorului energetic.

În anul 1967, în calitate pe care o avea de director general în Ministerul Energiei Electrice (MEE), Călin Mihăileanu demarează realizarea proiectului profesional dorit, acela de a înființa primul institut de cercetare departamental din sectorul energetic. Împreună cu un colectiv restrâns de specialiști din ISPE, conturează obiectul de activitate și organigrama noului institut, pe care o supune aprobării conducerii MEE și apoi aprobării Consiliului de Miniștri.

Astfel, la data de 3 iunie 1967, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1258 se înființează Institutul de Cercetări Electroenergetice și pentru Termoficare – ICENERG, al cărui director devine la 16 septembrie 1967 (Ordinul MEE nr. 1226/16.09.1967).

ICENERG era o instituție bugetară și avea ca obiect de activitate cercetarea științifică privind asigurarea dezvoltării sistemului electroenergetic național, exploatării sigure și economice a instalațiilor pentru producerea, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice și energiei termice produsă în termoficare. Scopul înființării ICENERG a fost acela de a contribui, într-o măsură mai mare, prin cercetări aplicative, la fundamentarea deciziilor tehnice și la intensificarea ritmului de ridicare a nivelului tehnic în sectorul energetic.

Primul pas fusese făcut, ICENERG fusese înființat, dar nu avea personal, nu avea sediu, avea însă un director care a știut ce trebuie făcut, dovedindu-se un bun organizator și manager. Sediul micului institut se mută pe rând din strada Sfântul Ion Nou, în strada General Em. I. Florescu, în patru apartamente din cartierul Balta Albă, în strada Gh. Moceanu, la etajul IX din clădirea ISPE și apoi în sediul IRME din strada Doamnei, întrucât între timp IRME își construise noul sediu lângă CET București Sud.

Călin Mihăileanu ia de asemenea decizia strategică de a angaja tineri absolvenți ai institutelor politehnice din București, Iași și Timișoara, astfel încât în anii 1968-1970 angajează foarte mulți

ingineri tineri pe care îi formează și le dezvoltă pasiunea pentru cercetarea în domeniul energetic. Fiind un partizan declarat al colaborării științifice cu țările occidentale, pe baza relațiilor personale stabilește contacte pentru schimburi de experiență cu Facultatea de Electrotehnică din Darmstadt – RFG și trimite tineri ingineri la specializare în Franța, RFG sau SUA pe domenii noi, pe care dorea să le dezvolte și în ICENERG. Din păcate, după 1973, pe fondul unor decizii politice și a economiei de valută, aceste schimburi dispar în totalitate.

Organizarea ICENERG a fost structurată pe specialități ca: tehnica tensiunilor înalte, generatoare electrice, automatică, chimie, sau pe tipuri de instalații specifice sau tehnologii: cazane, turbine, tehnologia metalelor și sudură, centrale nucleare. Această structură hibridă s-a menținut în toți cei șase ani de existență ai ICENERG, până la unirea cu IRME și crearea ICEMENERG, dând rezultate foarte bune pentru acea perioadă.

Chiar dacă institutul avea un colectiv de specialiști relativ redus (200 de salariați în anul 1974) s-au efectuat cercetări experimentale de anvergură pentru arderea ligniților românești, arderea șisturilor bituminoase, s-au elaborat în colaborare cu alte institute specializate rețete noi de oțeluri pentru prevenirea spargerilor de țevi la cazane, s-au elaborat soluții pentru funcționarea condensatoarelor cu vid înrăutățit, a fost inițiată urmărirea sistematică a consumurilor specifice în exploatare, analiza calității combustibililor, perfecționarea tehnologiilor de spălare chimică a cazanelor energetice, cercetarea experimentală a soluțiilor de răcire utilizate în termocentrale, transportul hidraulic al zgurei și cenușii, cercetări privind securitatea în caz de accident maxim nuclear și în domeniul generatoarelor de abur pentru centralele nucleare, cercetări pentru creșterea siguranței în funcționare a sistemului energetic în ansamblul său și a siguranței și disponibilității instalațiilor componente.

În anul 1970, în aplicarea HCM nr.78/1970, Călin Mihăileanu devine cercetător științific principal I, prin echivalarea activității didactice (era conferențiar universitar la Institutul Politehnic București).

În 1971, prin Decretul Consiliului de Stat nr. 138/20.04.1971, i se conferă Ordinul Steaua RSR clasa a IV-a. Ca mai toți conducătorii vremii, devenise membru de partid în anul 1962, urmasa Universitatea Serală de Marxism-Leninism și cursurile Academiei “Ștefan Gheorghiu” pentru pregătirea cadrelor de conducere din economie și administrația de stat (în perioada 21 februarie 1972 – 28 aprilie 1973). Prin Decretul Consiliului de Stat nr.397/1971, în vederea îmbunătățirii funcționării sistemului energetic național, ridicării siguranței în funcționare a instalațiilor și agregatelor, îmbunătățirii alimentării cu energie electrică și termică a consumatorilor, Călin Mihăileanu a fost

numit în comisia de stat de analiză a întregii activități din acest domeniu și de elaborare a măsurilor corespunzătoare. Această comisie îl avea ca președinte pe Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și din ea făceau parte specialiști de marcă din sectorul energetic dar și academicieni, profesori universitari și conducători de institute de proiectare și cercetare din mai multe ramuri de activitate [6].

Pe 27 aprilie 1972, în sala de consiliu a Facultății de Electrotehnică a Institutului Politehnic din București, Călin Mihăileanu își prezintă teza de doctorat intitulată “Efecte de instabilitate dinamică ale golurilor de tensiune din nodurile cu sarcină rezistivă, sincronă și asincronă ale sistemelor electroenergetice”. Conducătorul științific de care a beneficiat timp de patru ani pe parcursul elaborării tezei de doctorat a fost academicianul Remus Răduleț iar din comisia de doctorat au făcut parte Paul Dimo, Toma Dordea și Alexandru Fransua, decanul Facultății de Electroenergetică, personalități marcante ale energiei românești de la acea vreme. Obține diploma de doctor inginer (Seria A, nr.395/20.12.1972) în baza hotărârii comisiei de doctorat din ziua de 24 iulie 1972, confirmată de comisia superioară de diplome în ședința din 25 noiembrie 1972, care îi acordă titlul științific de doctor inginer. Teza de doctorat stă la baza cărții “Goluri de tensiune în sisteme electro-energetice”, publicată în anul 1979 la Editura Tehnică, pentru care este recompensat în același an cu premiul “Traian Vuia” al Academiei Române. Este cel care introduce pentru prima dată în literatura de specialitate noțiunea de “goluri de tensiune”.

Călin Mihăileanu are și în ICENERG parte de sincopile inerente epocii, fiind eliberat, la data de 10 martie 1973, prin ordin al ministrului energiei electrice, din funcția de director și numit director adjunct științific, poziție pe care o ocupă până la data de 1 februarie 1974. În funcția de director al ICENERG este numit Nicolae Armencoiu, care ocupase în perioada 1966-1973 funcția de secretar general și apoi de ministru adjunct cu probleme de proiectare, cercetare și construcții montaj în cadrul MEE.

În calitate de director al ICENERG Călin Mihăileanu a organizat activitatea de cercetare în domeniul energetic și a impus institutul în lumea științifică, pe plan intern și internațional. Față de lipsa totală de dotare din primii ani de activitate, cercetările desfășurate au avut un pronunțat caracter experimental datorită modelelor de laborator concepute și realizate, în paralel cu lucrările efectuate în condiții reale în instalațiile energetice. Laboratoarele au fost dotate cu aparatură de măsură și echipamente de încercări moderne pentru acea perioadă, a fost realizată construcția stației de încercări de mare putere, a halei de încercări electrice multiple și a bazei experimentale pentru turnuri și lacuri de răcire.

ÎNFIINȚAREA ICEMENERG ȘI ACTIVITATEA ÎN INSTITUT

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 655/12.12.1973 cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea activității de cercetare și proiectare în industria energiei electrice și termice, în vederea asigurării unei concepții unitare în cercetarea, proiectarea și realizarea obiectivelor pentru industria energiei electrice și termice, prin promovarea tehnologiilor avansate, pentru creșterea continuității activității de cercetare și proiectare până la realizarea parametrilor proiectați ai produselor și obiectivelor industriale, precum și pentru aplicarea celor mai înaintate metode de exploatare a instalațiilor energetice, se înființează Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice (ICEMENERG). Acesta ia naștere prin fuziunea IRME cu ICENERG, prin preluarea activului și pasivului celor două instituții și transferarea în interesul serviciului a întregului personal din cele două instituții, împreună cu sarcinile de plan, fiind în subordinea Centralei Industriale a Energiei Electrice și Termice (C.I.E.E.T.) de sub îndrumarea și controlul Ministerului Energiei Electrice [7].

Prin același decret se înființează și Institutul Central de Cercetări Energetice (ICCE).

La 1 februarie 1974 Călin Mihăileanu este numit în funcția de director al ICEMENERG iar prin Ordinul MEE nr. 457/1974 este numit și Director general al ICCE.

În conformitate cu decretul de înființare, ICEMENERG se organizează și funcționează ca unitate cu gestiune economică și personalitate juridică, având următoarele atribuții principale:

- inițiază și elaborează prognoze, studii și cercetări științifice pentru asigurarea dezvoltării sistemului energetic național, exploatarea sigură și economică a instalațiilor pentru producerea, transportul, distribuția și utilizarea energiei electrice și a energiei termice produse în termoficare;
- efectuează cercetări pentru asigurarea ridicării nivelului tehnic de proiectare, construcție și exploatare a instalațiilor electroenergetice;
- efectuează studii și cercetări pentru raționalizarea și modernizarea schemelor tehnologice de funcționare a centralelor, stațiilor și rețelelor electrice, în vederea creșterii eficienței exploatarea acestora;
- execută produse specifice sectorului energetic, pe baza rezultatelor cercetărilor proprii, precum și alte produse de serie mică necesare modernizării instalațiilor energetice, a căror asimilare în întreprinderile industriale nu se justifică din punct de vedere economic;
- asigură asistența tehnică pentru punerea în funcțiune și exploatarea instalațiilor energetice.

Tranziția de la cele două unități inițiale, IRME și ICENERG, la un institut unic cu profil complex de cercetare-dezvoltare s-a făcut fără asperități, profilele celor două unități fiind în mare

măsură complementare, ceea ce a avut ca efect o mărire semnificativă a capacității tehnice și de cercetare și o infuzie de vigoare și tinerețe în noul institut.

Urmează un deceniu și jumătate de activități de cercetare-dezvoltare, cu un puternic efect pozitiv, stimulator pentru dezvoltarea energiei. Noua organizare a produs câteva schimbări dar activitatea s-a desfășurat în continuare în cele trei mari sectoare tradiționale: electro, termo și producție industrială, însă vizibilitatea institutului a crescut considerabil.

În domeniul electroenergetic accentul s-a pus preponderant pe laboratoarele de cercetare orientate pe echipament specific (transformatoare și aparate, rețele, stații și elemente componente, automatizări și mașini electrice).

Preocupări noi au apărut încă din 1974 și s-au dezvoltat într-un compartiment distinct, ca de exemplu activitatea în domeniul utilizării eficiente a energiei și cea în domeniul surselor neconvenționale (solar, eolian, geotermal).

Scrisoare din 1975 cu antetul ICEMENERG și semnătura lui Călin Mihăileanu [8]

Se desfășoară cercetări fundamentale și realizarea de prototipuri sau instalații experimentale în domeniul conversiei surselor noi și re folosibile de energie în energie electrică și termică, printre care pot fi enumerate: prima centrală solară pentru producerea energiei electrice cu captatoare solare plane și turbină cu fluide organice (realizată în incinta ICEMENERG), instalații pentru utilizarea energiei vântului, heliostate și soluții de comandă și orientare automată a acestora pentru centralele solare cu celule fotovoltaice, realizarea primei pompe de căldură aer-aer din România (pentru care s-au obținut mai multe brevete de invenție), utilizarea pompelor de căldură apă-apă pentru recuperarea căldurii reziduale din diverse industrii, instalații de valorificare a energiei geotermale, soluții de utilizare a sistemelor mari de acumulare a căldurii sau concepția de tuburi termice pentru recuperarea căldurii în industrie și în sectorul energetic.

Centrala solaro-electrică cu captatoare plane și turbină cu fluide organice [8]

În domeniul termoelectric, criteriul de structurare al compartimentelor a fost cel tehnologic: cazane, turbine și cicluri termice, chimie în energetică, centrale hidro și circuite de răcire pentru centralele termoelectrice, metalurgie și sudură. Profilul era completat cu un atelier de măsurători termotehnice, atelierele de proiectare și atelierul de prototipuri. Din 1981 au fost inițiate programele de raționalizări și modificări la grupurile pe lignit abia puse în funcțiune la Rovinari și Turcenii, lucrări ce au mobilizat o mare parte din personalul institutului.

Pe lângă activitatea de director al ICEMENERG și director general al ICCE, în perioada 28 noiembrie 1974 - 23 noiembrie 1979 Călin Mihăileanu este ales, între congresele al XI-lea și al XII-lea, membru supleant al Comitetului Central al P.C.R. În 1974 i se acordă din partea Consiliului de Stat Ordinul de Merit clasa I-a. Acesta i-a permis să funcționeze ca un adevărat tampon între conducerea politică a țării din acea perioadă și personalul din activitatea de cercetare, fiind capabil să preia și să atenueze toate agresivitățile și amenințările, având întotdeauna diplomația și argumentele logice și clare, de natură inginerescă sau economică, capabile să convingă și să estompeze mulțimea de stări conflictuale.

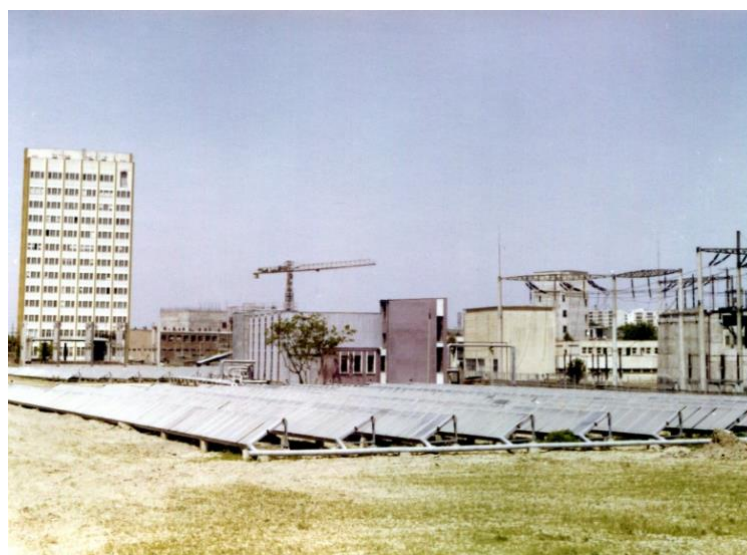
Octombrie 1976 – Întâlnirea Consiliului Împuterniciților UGSR. Călin Mihăileanu cu Nicolae Radu (MEE), Gheorghe Bălan, Silviu Mărcuțiu (MEE), Venera Dudaș (MEE) [9]

30 noiembrie 1976 - Vizita ministrului energiei din RDG. În stânga: Dumitru Popescu (MEE), Nicolae Armencoiu (ISPE), Călin Mihăileanu [9]

În această perioadă a fost, printre altele, membru în Consiliul de conducere al Ministerului Energiei Electrice (MEE) și în Biroul executiv al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie (CNȘT). Ulterior, prin Decretul prezidențial nr.58/ 4 martie 1978, este numit în Consiliul de conducere a dezvoltării bazei energetice și funcționării sistemului energetic național și în Comisia permanentă pentru avizarea și controlul consumurilor de combustibil, energie electrică și termică (numit prin HCM nr.113/15 iunie 1978).

Călin Mihăileanu a reușit să creeze un institut de cercetare puternic, cu un înalt nivel științific dar reușește în același timp să obțină și fonduri de investiții pentru finalizarea blocului Service și construcția de sedii noi, Blocul Turn de 12 etaje pentru Sectorul Termo, hala de Surse noi, laboratoarele de înaltă tensiune, ș.a.

Blocul Turn din Șoseaua Vitan, construit la mijlocul anilor '70 [8]

Călin Mihăileanu este prezent la toate acțiunile specifice epocii, cum ar fi alegerile UTC, în institut fiind angajați foarte mulți tineri absolvenți în anii 1974-1977.

5 noiembrie 1977 – Alegeri Comitet UTC -ICEMENERG.
Victor Manițiu (la microfon), Eugen Butnaru, Gheorghe Bălan, Călin Mihăileanu [9]

Se continuă de asemenea tradiția consfăturilor anuale începute încă din vremea ICENERG, unde salariații din ICEMENERG prezentau cele mai noi realizări din sectoarele lor de activitate, ocazie cu care se acordau diplome pentru cele mai valoroase lucrări.

Cu prof. Vasile I. Nitu și Gheorghe Bălan

Cu Gheorghe Bălan și Vasile Rugină

Cu Liana Bilegan, Gh. Bălan și Vasile Rugină

Cu V. Belousov, Gh. Bălan și G. Iorgulescu

3 februarie 1978 – Imagini de la cea de a XI-a consfătuire ICEMENERG [9]

Momentele aniversare, cum ar fi sarbătorirea a 20 sau 25 de ani de cercetare departamentală în sectorul energetic românesc, au fost marcate prin sesiuni jubiliare de comunicări tehnico-științifice și prezența oficialilor epocii din conducerea politică a țării.

Astfel, în zilele de 26-28 iunie 1980 a avut loc la Sala Mică a Palatului sesiunea de comunicări tehnico-științifice „Contribuții la dezvoltarea energiei românești”, care pe lângă ținuta de înalt nivel științific a avut și un caracter jubiliar, marcând 20 de ani de cercetare departamentală organizată în sectorul energetic [10].

Călin Mihăileanu a prezentat cu această ocazie un amplu raport privind bilanțul cercetării în sectorul energetic în ultimii 20 de ani (vezi acest link pentru [raportul publicat ca articol în revista Energetica](#)) [11]. Cu această ocazie face o analiză critică a greutăților cu care se confruntă cercetarea românească, cum ar fi imposibilitatea tinerilor absolvenți din învățământul superior de a primi repartii în cercetare, lipsa unor baze de aprovizionare și desfacere dedicate institutelor de cercetare pentru a primi cu operativitate cantitățile mici de materiale sau aparatură de care au nevoie și de multe ori calitatea produselor.

Gheorghe Bălan, directorul adjunct științific al ICEMENERG, a prezentat la închiderea lucrărilor sesiunii un raport de sinteză al lucrărilor prezentate [12]. În zilele desfășurării lucrărilor sesiunii, în holul central al ICEMENERG a fost organizată o expoziție cu cele mai recente creații ale institutului, cu invențiile și inovațiile cercetătorilor din institut.

Plachetele jubiliare la 20 și 25 de ani de cercetare în sectorul energetic

În zilele de 27-28 septembrie 1985, a avut loc Sesiunea de comunicări tehnico-științifice ICEMENERG prilejuită de aniversarea a 25 de ani de cercetare în domeniul energetic, la care au fost prezentate peste 300 de comunicări științifice.

De această dată bilanțul a fost prezentat de Lucia Roșca, noul director al ICEMENERG iar concluziile și orientările viitoare de către Gheorghe Bălan, directorul adjunct științific [13], [14].

(De la stânga la dreapta) Prof. Vasile I. Nitu, Călin Mihăileanu, Gheorghe Bălan, Nicolae Costea (Ministru Adjunct MEE), Lucia Roșca, Nicolae Ghelmeci, Jean Pomârlean [9]

ICEMENERG a asigurat de asemenea, pentru o lungă perioadă de timp, direct prin Călin Mihăileanu, secretariatul Comitetelor Naționale pentru Consiliul Mondial al Energiei (CNR-CME) sau al Consiliului Internațional al Marilor Sisteme Electrice (CNR-CIGRE). ICEMENERG asigura publicarea revistei “Energetica” prin Centrul de Documentare Energetică dar și publicarea de prescripții tehnice necesare sistemului energetic.

Pe lângă activitatea științifică, Călin Mihăileanu era un atent urmăritor al evenimentelor marcante din viața unor specialiști de marcă din institut, cum ar fi pensionarea acestora, prilej cu care organiza evenimente speciale în sala de festivități a institutului.

19 ianuarie 1983 – Sesiunea omagială ing. Dinu Martac [9]

August 1985 – la pensionarea ing. Emil Botner [9]

Călin Mihăileanu era deseori prezent la excursiile organizate în țară de către salariați.

1982 - excursie la Voineasa cu colegii din ICEMENERG. Călin Mihăileanu împreună cu soția, Simona Mihăileanu. De la dreapta la stânga: Constanța Șerban, Mira Hendel cu soțul, Ermil Ștefănescu, Florica Ardeleanu, Ion Croitoru, Marius Pomârleanu [15]

ACTIVITATEA ÎN ICCE

Institutul Central de Cercetări Energetice (ICCE), cu atribuțiuni importante în coordonarea activității de cercetare științifică în domeniul energiei la nivel național, a fost înființat odată cu

ICEMENERG, care era unitatea pilot a acestuia, dar îngloba, conform decretului de înființare, următoarele institute de cercetare și proiectare sau catedre din cadrul institutelor politehnice din întreaga țară:

- Institutul de Cercetări și Modernizări Energetice (ICEMENERG);
- Institutul de Studii și Proiectări Hidroenergetice (ISPH) ;
- Institutul de Studii și Proiectări Energetice (ISPE) ;
- Centrul de Documentare Energetică;
- Catedra de rețele electrice, Facultatea de Energetică, Institutul Politehnic București (IPB) ;
- Catedra de centrale electrice, Facultatea de Energetică, IPB;
- Catedra de hidraulică și mașini hidraulice, IPB;
- Catedra de electroenergetică, Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara;
- Catedra de utilizare a energiei electrice și mașini electrice, Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Timișoara;
- Catedra de electroenergetică, Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Iași;
- Catedra de geotehnică și fundații, Facultatea de Hidrotehnică, Institutul de Construcții București;
- Catedra de construcții hidrotehnice, Facultatea de Hidrotehnică, Institutul de Construcții București;
- Catedra de construcții hidraulică și alimentare cu apă, Facultatea de Hidrotehnică, Institutul de Construcții București;
- Catedra utilizările energiei electrice, Facultatea de Electrotehnică, Institutul Politehnic Cluj.

ICCE era subordonat Ministerului Energiei Electrice, directorul general al ICCE fiind directorul ICEMENERG. ICCE a însemnat însă o coordonare centralizată excesiv a activităților de studii, proiectare și cercetare din sistemul energetic. Coordonarea la nivel central a putut fi însă asigurată prin câteva personalități de incontestabilă valoare organizatorică și profesională cât și de autentică profunzime sub conducerea lui Călin Mihăileanu. Angajați mai puțin în angrenajul politic al epocii, aceștia au avut asupra cercetării din sectorul energetic efecte pozitive prin crearea unor tematici de cercetare strategice, de anvergură și perspectivă, ca de exemplu preocupările pentru sursele regenerabile de energie sau energia nucleară. De asemenea, în comisiile tehnico-economice de avizare a lucrărilor de cercetare - dezvoltare elaborate în cadrul ICCE, marea majoritate a membrilor acestora proveneau din ICEMENERG, fiind specialiști de marcă, cu o bogată experiență atât în activitatea de producție cât și în activitatea de proiectare sau de cercetare-dezvoltare.

Februarie 1977 – Consfătuire ICCE-ICEMENERG

Călin Mihăileanu la microfon. În prezidiu – Nicolae Armencoiu (dir. gen. ISPE), Anibal Baciuc (dir.gen. CIRE), Gheorghe Chiorean (ministru adj. MEE), Adrian Georgescu (dir. CIPEET), Silviu Mărcuțiu (dir. MEE), acad. Gleb Drăgan, Ioan Măiereanu (dir. MEE), Gheorghe Bălan [9]

Călin Mihăileanu conduce ICEMENERG și ICCE până pe 15 iunie 1984 când, din rațiuni politice, datorită plecării din țară a fiului Șerban Alexandru Mihăileanu (medic cardiolog), este schimbat din funcție și este numit secretar științific al ICCE (Ordinul MEE nr.922/15.06.1984), poziție pe care o ocupă până în 1987.

Deși era în mod vădit o personalitate atipică a regimului comunist, își menține cu onestitate poziția solidă în domeniu, probabil și datorită prestigiului personal de excepție în plan internațional. Dizgrația conducerii politice, îndelung prelungită în acea perioadă, dar și probleme serioase de sănătate îl obligă să se retragă definitiv din activitate în anul 1987, la 1 octombrie încetându-și activitatea profesională, fiind pensionat pentru limită de vârstă (Ordinul MEE nr. 1010/6.10.1987).

Călin Mihăileanu, pe lângă faptul că a fost un foarte bun manager, a fost un cercetător științific pasionat, participând activ în toată această perioadă la numeroase colocvii și conferințe naționale și internaționale unde opiniile și comunicările sale au fost foarte apreciate, fiind considerat un specialist de elită în energetica mondială, reprezentând interesele și prestigiul României în lume. A fost și autorul a trei brevete de invenție.

ICCE a funcționat în această formulă până pe 2 februarie 1990, când a fost desființat.

După Revoluția din 1989, opreliștile politice dispar și are din nou prilejul să se dedice vieții profesionale active și pe un domeniu larg, cu pasiune renăscută și înconjurat de multă simpatie din partea foștilor colaboratori. Mai are puterea să sprijine ICEMENERG în condițiile dificile ale tranziției

si este membru în mai multe consilii de administrație ale Regiei Autonome de Electricitate (RENEL), înființată în noiembrie 1990 prin reorganizarea fostului Minister al Energiei Electrice.

În perioada 1990-1994, pensionar fiind, Călin Mihăileanu activează în calitate de consilier la ICEMENERG, iar după 1994, când din ICEMENERG se separă mai multe societăți comerciale, Călin Mihăileanu este angajat consilier al directorului general al SC IRMEB SA.

Între 14-16 noiembrie 1990 a fost organizată Sesiunea tehnico-științifică jubiliară “30 de ani de cercetare departamentală la ICEMENERG”, prilej cu care cercetătorii din ICEMENERG dar și specialiști din alte institute și cadre didactice din învățământul superior tehnic au prezentat peste 100 de comunicări științifice cu cele mai noi realizări ale sectorului [16].

Cu profesorul Costin Moțoiu

Cu Profesorul Alexandru Poeată

14-16 noiembrie 1990 la Sesiunea jubiliară ICEMENERG

Plachetele jubiliare la 30 și 35 de ani de cercetare în sectorul energetic

În 1991-1992 Călin Mihăileanu, împreună cu alți specialiști din ICEMENERG și RENEL, reușește să readucă România în marea familie a energeticienilor din întreaga lume prin reluarea legăturilor cu CME și CIGRE (vezi aceste link-uri pentru activitatea la [CNR-CME](#) și [CNR-CIGRE](#)).

În cei peste 30 de ani de activitate în IRME – ICENERG – ICEMENERG - ICCE, Călin Mihăileanu a reușit să devină un simbol al cercetătorului și managerului dedicat profesiei de energetician, a format sute de specialiști care au putut fi regăsiți apoi în toate structurile de conducere

ale entităților din sectorul energetic, de stat sau, după 1990, private, a fost un exemplu și un model de corectitudine profesională, un coleg și un OM de o deosebită sensibilitate sufletească, iubit de toți cei cu care a lucrat sau a colaborat.

Redactat: Ing. Dumitru Manea

Iulie 2020

Surse bibliografice:

1. Budulan, P., Zlatanovici, D. *Cercetarea în energetica românească*, Revista Energetica, nr.4, 2003, p.157-161
2. Goia, M. L., Vernescu, V., Vasiliu, Z.H., Zlatanovici, D. *Istorie trăită în ICEMENERG*. Editura SemnE, București, 2019, p. 152-155
3. Bălan, Gh. *Aportul IRME în introducerea tehnicii noi în sectorul energetic*, Revista Energetica, nr. 7, 1963, p. 353-359
4. Stan, P., s.a. *Dezvoltarea sistemului energetic al României*. Editura N-Energo, Galați, 1995
5. *** *Prima sesiune tehnico-științifică a Întreprinderii pentru raționalizarea și modernizarea instalațiilor energetice (IRME) – mai 1963-*, Revista Energetica, nr. 7, 1963, p. 351-352
6. *** *Decretul Consiliului de Stat nr.397/20.10.1971 privind instituirea unei comisii de stat de analiză a funcționării sistemului energetic national și de elaborare a măsurilor corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității în acest domeniu*, Buletinul Oficial nr.126, 20 octombrie 1971
7. *** *Decretul Consiliului de Stat nr. 655/12.12.1973 cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea activității de cercetare și proiectare în industria energiei electrice și termice*, Buletinul Oficial nr.200, 17 decembrie 1973
8. *** Din arhiva personală Dumitru Manea
9. *** Din arhiva personală Gheorghe Bălan
10. *** *Sesiunea de comunicări tehnico-științifice „Contribuții la dezvoltarea energiei românești”- București, 26-28 iunie 1980-*, Revista Energetica, nr.10-11, 1980, p.408-409
11. Mihăileanu, C. *20 de ani de activitate de cercetare departamentală organizată în sectorul energetic românesc*, Revista Energetica, nr.10-11, 1980, p.411-416
12. Bălan, Gh. *Cuvânt de închidere a lucrărilor sesiunii*, Revista Energetica, nr.10-11, 1980, p.411-419
13. Roșca, L. *25 de ani de cercetare*, Revista Energetica, nr.12, 1985, p.529-531

14. Bălan, Gh. *Concluzii și orientări rezultate din Sesiunea de comunicări tehnico-științifice ICEMENERG, 27-28 septembrie 1985*, Revista Energetica, nr.12, 1985, p. 564-568
15. *** Din arhiva personală Adriana Vasilescu (Duma)
16. Goliciu, D. *Sesiunea tehnico-științifică jubiliară "30 de ani de cercetare departamentală la ICEMENERG"-14-16 noiembrie 1990*, Revista Energetica, nr. 1, 1991, p.29-32

NOTA: Acest articol a fost scris pentru site-ul web calinmihaileanu.com. și este protejat în întregime de Licența [Creative Commons Attribution](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) : Puteți copia și refolosi conținutul, cu condiția de a menționa ca sursă acest articol, inclusiv autorul, precum și acest site web: calinmihaileanu.com.

